

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: OF

Strona pozwana: PG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że bak podniesienia przez pozwaną zarzutu braku jurysdykcji międzynarodowej sądów rumuńskich w zakresie rozpoznania sprawy mającej za przedmiot „rozwód małżonków posiadających nieletnie dziecko” oznacza wyrażenie jej milczącej zgody na rozpoznanie sprawy przez sąd, przed którym wytoczono powództwo, jeżeli strony mają miejsce zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim [Unii Europejskiej] (w niniejszej sprawie – Włochy), a pozew o rozwód został złożony przed sądem państwa członkowskiego, którego strony mają obywatelstwo?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 i art. 17 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 należy interpretować w ten sposób, że sąd z urzędu może lub zobowiązany jest stwierdzić brak jurysdykcji międzynarodowej sądów rumuńskich w przedmiocie „rozvodu małżonków posiadających nieletnie dziecko” przy braku porozumienia między stronami mającymi miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim [Unii Europejskiej] (w niniejszej sprawie – Włochy) co do wyboru sądu właściwego (z konsekwencją w postaci odrzucenia pozwu jako niepodlegającego właściwości sądów rumuńskich), *co ma pierwszeństwo* przed przepisami art. 915 ust. 2 Codul del procedură civilă (kodeksu postępowania cywilnego), zgodnie z którymi można podnieść zarzut braku wyłącznej właściwości miejscowej Judecătoria Rădăuți (sądu pierwszej instancji w Rădăuți) [z tym skutkiem, że jego właściwość w zakresie rozpoznania sprawy zostaje zanegowana i właściwy do rozpoznania sprawy co do istoty jest Judecătoria Sectorului 5 București (sąd pierwszej instancji sektora 5 w Bukareszcie, Rumunia)], tym bardziej że te przepisy są mniej korzystne względem przepisu prawa krajowego (art. 915 ust. 2 Codul de procedură civilă)?
- 3) Czy wyrażenie zawarte w art. 12 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2201/2003, a mianowicie „małżonkowie i osoby posiadające odpowiedzialność rodzicielską zaakceptowały właściwość sądów [...] w inny bezsporny sposób w chwili wniesienia powództwa”, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy strony mające miejsce zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim [Unii Europejskiej] (w niniejszej sprawie – Włochy) wybiorą jako sąd właściwy do rozpoznania pozwu o rozwód sąd państwa, którego są obywatelami [Judecătoria Rădăuți (sąd pierwszej instancji w Rădăuți)], ten ostatni staje się automatycznie właściwym do orzekania w przedmiocie żądań dotyczących „wykonywania władzy rodzicielskiej, miejsca zamieszkania dziecka oraz wkładu rodziców do wydatków związanych z wykształceniem i wychowaniem dziecka”?
- 4) Czy pojęcie „odpowiedzialności rodzicielskiej” w art. 2 pkt 7 i art. 12 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również pojęcia „władzy rodzicielskiej” przewidziane w art. 483 Codul civil (kodeksu cywilnego), „miejsce stałego zamieszkania dziecka” uregulowane w art. 400 Codul civil i „wkład rodziców w wydatki związane z wykształceniem i wychowaniem dziecka” uregulowane w art. 402 Codul civil?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 17 października 2018 r. w sprawie T-26/17, Jalkh / Parlament wniesione w dniu 17 grudnia 2018 r. przez Jeana-François'a Jalkha

(Sprawa C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jean-François Jalkh (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku wydanego w dniu 17 października 2018 r. przez siódmą izbę Sądu Unii Europejskiej (T-26/17);

a tym samym:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania nr A8-3019/2016 w sprawie uchylenia immunitetu poselskiego Jeana-François JALKHA, posła do Parlamentu Europejskiego;
- orzeczenie w przedmiocie kwoty, jaka ma zostać przyznana skarżącemu w odniesieniu do kosztów postępowania;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty odwołania dotyczą naruszenia prawa Unii, naruszenia prawa i błędnej kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych, a także oczywistego błędu w ocenie.

1. W przedmiocie uwag wstępnych wyroku

Wbrew temu, co twierdzi Sąd w pkt 21 zaskarżonego wyroku, nieuchylenie immunitetu parlamentarnego nie pozbawia strony możliwości dochodzenia we Francji naprawienia szkody wyłącznie na podstawie prawa cywilnego na zasadzie winy (art. 1240 kodeksu cywilnego) od posła.

2. W przedmiocie pierwszego zarzutu badanego przez Sąd

Analiza Sądu wynika z pomieszania dwóch przepisów. Punkt H jest częścią rozumowania w odniesieniu do art. 8 protokołu nr 7 w sprawie wyrażania opinii, podczas gdy Sąd rozwija swoje rozumowanie na ten sam temat w pkt 44-46 w odniesieniu do art. 9 protokołu nr 7 w sprawie immunitetu, który odsyła do odpowiednich przepisów krajowych.

3. W przedmiocie badanych przez Sąd zarzutów drugiego i trzeciego

W wyniku oczywistego błędu w ocenie Sąd nie przyznał wartości normatywnej dokumentowi robocznemu Dyrekcji Generalnej ds. Badań Parlamentu Europejskiego pt. „Immunitet parlamentarny w państwach członkowskich Wspólnoty Europejskiej oraz w Parlamencie Europejskim, seria prawna” i nie uwzględnił zasad tam przypomnianych, co doprowadziło do błędnej oceny art. 9 protokołu nr 7 w świetle stanu faktycznego niniejszej sprawy.

4. W przedmiocie zarzutu czwartego badanego przez Sąd

— W przedmiocie istniejącego orzecznictwa

W przeciwieństwie do tego, co stwierdził Sąd, istniało utrwalone orzecznictwo Parlamentu „polegające na odrzucaniu wniosków o uchylenie immunitetu parlamentarnego w oparciu o fakty związane z działalnością polityczną posłów”, co powinno było doprowadzić do odmiennych wniosków w sprawie uchylenia immunitetu poselskiego.

— W przedmiocie *fumus persecutionis*

Organy sądowe nie sprawują żadnej kontroli nad ewentualnym partyjnym charakterem danego stowarzyszenia, co Sąd musi wziąć pod uwagę po samym zapoznaniu się z ustawą z 29 lipca 1881 r.

Sąd mógł zweryfikować, poprzez analizę oświadczenia Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme [krajowego obserwatorium antysemityzmu, BNVCA], partyjny charakter tego stowarzyszenia, które domaga się rozwiązania Frontu Narodowego, a zatem jest politycznym przeciwnikiem Jeana-Francoisa Jalkha.

Jest to zidentyfikowany przypadek *fumus persecutionis*.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 17 października 2018 r. w sprawie T-27/17, Jalkh / Parlament, wniesione w dniu 17 grudnia 2018 r. przez Jeana-François Jalkha

(Sprawa C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jean-François Jalkh (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego w dniu 17 października 2018 r. przez siódmą izbę Sądu Unii Europejskiej (T-27/17);
a tym samym:
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania nr A8-3019/2016 w sprawie uchylenia immunitetu poselskiego Jeana-François JALKHA, posła do Parlamentu Europejskiego;
- orzeczenie w przedmiocie kwoty, jaka ma zostać przyznana skarżącemu w odniesieniu do kosztów postępowania;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty odwołania dotyczą naruszenia prawa Unii, naruszenia prawa i błędnej kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych, a także oczywistego błędu w ocenie.

1. W przedmiocie uwag wstępnych wyroku

Wbrew temu, co twierdzi Sąd w pkt 21 zaskarżonego wyroku, nieuchylenie immunitetu parlamentarnego nie pozbawia strony możliwości dochodzenia we Francji naprawienia szkody wyłącznie na podstawie prawa cywilnego na zasadzie winy (art. 1240 kodeksu cywilnego) od posła.

2. W przedmiocie zarzutu pierwszego badanego przez Sąd

Analiza Sądu wynika z pomieszania dwóch przepisów. Punkt H jest częścią rozumowania w odniesieniu do art. 8 protokołu nr 7 w sprawie wyrażania opinii, podczas gdy Sąd rozwija swoje rozumowanie na ten sam temat w pkt 44-46 w odniesieniu do art. 9 protokołu nr 7 w sprawie immunitetu, który odsyła do odpowiednich przepisów krajowych.